

بررسی آزمایشگاهی سایش سه نوع کامپازیت رزین

عبدالحمید آل هوز^{۱*}، همایون علاقه مند^۲، دردی قوچق^۳، رضا مفیدیان^۴

- ۱- استادیار گروه پرتوتر دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی بابل
- ۲- استیاپر گروه ترمیمی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی بابل
- ۳- دانشیار گروه بیوشیمی و بیوفیزیک دانشگاه علوم پزشکی بابل
- ۴- دندانپزشک

دریافت: ۸۷/۵/۲۱، اصلاح: ۸۷/۹/۱۳، پذیرش: ۸۸/۲/۲۳

خلاصه

سابقه و هدف: مقاومت در برابر سایش کامپازیت جهت حفظ توانایی مضغی و حفظ ارتقای عمودی اهمیت دارد. هدف از این مطالعه مقایسه مقاومت سایشی دو نوع کامپازیت لابراتواری و یک نوع کامپازیت مستقیم می باشد.

مواد و روشهای: در این مطالعه آزمایشگاهی از هر کامپازیت (SR Adoro, Clearfil ST, GC Gradia) ۵ نمونه به روش لایه ای با نور دهی ۴۰ ثانیه و با ضخامت هر لایه یک میلی لیتر تهیه شد. نمونه ها در دستگاه سایش به ترتیب در دورهای سایشی ۵۰۰۰، ۲۰۰۰۰، ۸۰۰۰۰ و ۱۲۰۰۰۰ تحت نیروی ۶ کیلوگرم و با ساینده ای از جنس کروم کبالت با سطح مقطع نوک ۱/۹۸ میلی متر مریع سائیده شدند. قبل و بعد از سایش، نمونه ها توسط ترازوی الکترونیکی با دقت ۰/۰۰۱ گرم (میلی گرم) وزن سنجی شده و تفاوت وزنی، مورد مقایسه قرار گرفت.

یافته ها: در تمامی نمونه های کامپازیتی از وزن اولیه تا ۱۲۰۰۰۰ دور، افزایش مقدار سایش از لحاظ آماری کاملا معنی دار بود ($p \leq 0/0001$) (کاهش وزن GC Gradia $4/42 \pm 1/26$ میلیگرم، $4/5 \pm 0/18$ SR Adoro و $4/52 \pm 2/14$ Clearfil ST میلیگرم). اگرچه میانگین کاهش وزن بعد از تمامی سیکلهای سایشی در گروه

gradia GC کمتر از SR Adoro و Clearfil ST است، اما این اختلاف از لحاظ آماری معنی دار نمی باشد. **نتیجه گیری:** نتایج این تحقیق نشان داد که gradia GC و Clearfil ST از مقاومت سایش بیشتری برخوردارند. البته تمامی نمونه های کامپازیتی پس از دورهای سایشی دچار سایش مشهودی می شوند.

واژه های کلیدی: سایش آزمایشگاهی، سایش سه جسمی، کامپازیت، کامپازیت لابراتوری.

مقدمه

تمهیدات فراوانی در نظر گرفته شده، ولی بطور مطلوب این مشکل برطرف نشده است (۱-۳). جهت غلبه بر مشکلات کامپازیتیهای لابراتوری سرومرها (Ceromer) به بازار عرضه شدند. سرومر در حقیقت یک سرامیک است که بوسیله پلیمرهای کامپازیتی تصحیح شده و در لابراتوار با کاربرد نور، حرارت، فشار و خلاء جهت افزایش درجه پلیمریزاسیون ساخته می شود. در سرومرها سایلن باعث ایجاد یک پیوند شیمیایی ضعیف بین مولکولهای SiO_2 و پلیمر

امروزه بیماران از ترمیم هایی که در دندانهای قدامی و خلفی انجام می شود انتظار زیبایی و استحکام زیادی دارند. در سالهای اخیر استفاده از کامپازیتیها در ترمیم دندانهای خلفی بطور چشمگیری افزایش یافته است (۱). با اینکه موارد شکست ترمیم های کامپازیتی کاهش یافته، ولی مشکلاتی چون ضربی انبساط حرارتی بالا، ریزنشت، سایش، و غیره همچنان عنوان علل شکست ترمیم های کامپازیتی قلمداد می شوند. با وجود اینکه برای مشکل سایش نیز

■ مقاله حاصل پایان نامه رضا مفیدیان دانشجو دانشگاه علوم پزشکی بابل می باشد.

* مسئول مقاله:

آدرس: بابل، دانشکده دندانپزشکی، گروه پرتوتر

Belleglass-NG کمترین میزان سایش را دارد (۱۸). با توجه به استفاده روز افزون از کامپازیت‌های غیر مستقیم و حضور کامپازیت‌های مستقیم جدیدی که سازنده‌گان آن ادعای سایش بسیار کم و در حد کامپازیت‌های لبراتواری برای آن دارند. این مطالعه به منظور مقایسه همزمان مقاومت سایشی GC gradia و GC gradia در شرایط Invitro Clearfil ST و SR Adoro.

مواد و روشها

در این مطالعه آزمایشگاهی دو نوع کامپازیت لبراتواری سرومر (SR Adoro و GC gradia) و یک نوع کامپازیت مستقیم مایکروهابیرید (Clearfil ST) انتخاب شدند. روش نمونه گیری به صورت نمونه گیری ساده از نمونه‌های آماده شده در آزمایشگاه بود. از هر گروه ۵ نمونه تهیه شد (۱۹). جهت آماده سازی نمونه‌ها به شکل مکعب مربع (۱۰×۱۰×۲ میلی متر) از یک مولد برقی استفاده شد. مولد دارای دو قطعه قرینه مجزا از هم است که مکمل یکدیگر بوده و توسط دو پیچ به هم متصل می‌گردند. کامپازیتها به روش لایه لایه با زمان نور دهی ۴۰ ثانیه و با ضخامت یک میلی‌متر برای هر لایه تهیه شدند. نمونه‌های (GC corp., EUROPE N.V.) SR, GC gradia (GC corp., EUROPE N.V.) در لبراتوار مطابق توصیه ClearfilST Adoro (Ivoclar North American) کارخانجات سازنده تهیه شدند. نمونه‌های کامپوزیت (KurarayDental, Japan) نیز با استفاده از همان مولد بصورت لایه ای با ضخامت ۱mm با زمان کیورینگ ۴۰ ثانیه با دستگاه لایت کیور (Coltolux) فرزنده شدند. جهت حصول سطح صاف و ممانعت از تماس با هوا در هنگام کیور کردن مواد از لام شیشه‌ای استفاده گردید. توسط فرز روند در زیر هر نمونه شماره گذاری شد و نمونه‌ها به مدت ۱۴ روز در سرم فیزیولوژیک در دمای ۳۷°C نگهداری شدند.

قبل از عمل سایش هر نمونه با کاغذ خشک کن خشک شده و توسط ترازوی الکترونیکی (Sartorius, Germany) (با دقت ۰/۰۰۰۱ گرم وزن شده و در جدول مربوطه ثبت گردید. سپس هر نمونه در دستگاه ساینده قرار گرفت. داخل محفظه محلول ساینده شامل خمیر دندان (باوه، شرکت پاکسان، ایران) رقیق شده به نسبت (۱ به ۲ با سرم فیزیولوژیک) قرار گرفت تا سایش سه جسمی را شبیه سازی کند (۲۰-۲۲). ساینده از آلیاژ کروم کبالت بوده و سطح مقطع نوک آن ۱/۹۸ میلی متر مربع، بطول ۴۳ میلی متر و به وزن ۱۰ گرم بود. نمونه‌ها پس از قرار گیری در دستگاه سایش پدب ۱ تهیه شده در دانشکده دندانپزشکی بابل به ترتیب در دوره‌های سایشی ۵۰۰۰، ۲۰۰۰۰، ۸۰۰۰۰، ۱۲۰۰۰۰ دور (حدود ۲ ماه کارکرد در داخل دهان) (۲۳) تحت بار نیوتونی به صورت لغزشی دورانی سایده شد و پس از پایان هر دوره سایشی نمونه‌ها بدقت آب گیری شده، توسط ترازوی الکترونیکی وزن سنجی بعمل آمد. در نهایت نتایج ثبت و اطلاعات حاصله توسط تستهای Tukey, ANOVA, Friedman repeated measure تجزیه و تحلیل قرار گرفتند و $p < 0.05$ معنی دار تلقی شد.

یافته‌ها

در تمام گروه‌ها، از وزن اولیه تا ۱۲۰۰۰ دور، وزن نمونه‌ها کاهش

Bis-GMA می‌شود (۳-۵). بسیاری از مطالعات نشان داده‌اند که سرومرها نسبت به روکش‌های پرسنلی زیبایی بهتری دارند و خصوصیات فیزیکی و رفتار سایشی آنها بسیار مطلوب‌تر از کامپازیت‌های مستقیم می‌باشد (۶). GC (شرکت Gradia) میکروسرامیک کامپازیت لایت کیور می‌باشد که با افزایش میزان رزین و بدون کاهش خصوصیات مکانیکی آن، زیبایی و جاذبیت یک ترمیم کامپازیت مستقیم را طبق ادعای سازنده می‌تواند ارائه کند که به دلیل فیلرهای سرامیکی با خواص فیزیکی بسیار بالا می‌باشد (۸). همچنین SR (شرکت Adoro) ترمیم‌های غیرمستقیم استفاده می‌شود که طبق ادعای سازنده این کامپازیت حاوی میکروفیلر غیر آلی highly disperse silicon dioxide و (aromatic aliphatic urethan dimethacrylate) محصور است. فیلرهای بزرگ سبب ثبات فیزیکی خوب و کاهش انقباض پلیمریزیشن می‌گردند. ولی در کنار آن باعث افزایش سایش نیز می‌گردد. TEGDMA و Bis-GMA در مطالعه Kiremitci و همکاران کاربرد Insert سرامیکی-شیشه ای بتا-کوارتز در ترمیم‌های کامپازیت رزین عملکرد بالینی عالی را بعد از سروپیس دو ساله نشان داد (۱۱). در مطالعه Xu و همکاران، با بررسی سایش سه جسمی (Three body) مشاهده شد که کامپازیت رزین‌های تقویت شده با سیلیکا و سکر مقاومت سایشی بیشتری از کامپازیت‌های تقویت شده با ذرات شیشه در برابر استرس‌های بالا دارند (۱۲). گزارش شده است وقتیکه تعیرات زیاد در ترکیب شیمیایی فیلرها داده شده و مقدار فیلر افزایش می‌یابد، ترکیب Knobloch و همکارانش که به بررسی میزان سایش دو جسمی ۴ کامپازیت لبراتواری (Targis, Concept, BelleGlass, Artglass) پرداختند و مینای انسانی را کامپازیت مستقیم (Herculite و Heliomolar) به عنوان استاندارد در نظر گرفتند، مشخص شد که کمترین سایش مربوط به کامپازیت Concept (در حد مینا) و کامپازیت‌های دیگر چه مستقیم و چه غیر مستقیم به طور معنی‌داری سایش بیشتری داشتند (۱۴). Lu و همکاران (کامپازیت غیر مستقیم) اختلاف معنی‌داری اعلام کردند که Targis Enamel (کامپازیت غیر مستقیم) را در سیکل‌های سایشی با مینای انسانی ندارد در صورتیکه بقیه کامپازیتها به شدت مقاومت سایشی کمتری داشتند (۱۵). Mandikos و همکارانش که چهار نوع کامپازیت غیر مستقیم نسل دوم شامل (Artglass, belleGlass, Sculpture, Targis) را به منظور بررسی مقاومت سایش سه جسمی و سختی ویکرز (Vickers Hardness) مورد آزمایش قرار دادند و مینای انسانی به عنوان استاندارد در نظر گرفتند. تمامی کامپازیتها به طور معنی‌داری نسبت به مینای انسانی دارای سایش بیشتر و سختی کمتر بودند (۱۶). Suzuki و همکاران نشان دادند که Gradia و Belleglass سایشی بسیار کم و نزدیک به طلای تیپ III داشتند (۱۷). Jain و همکاران نیز نشان دادند که

کمتر از SR Adoro و Clearfil ST gradia است. این اختلاف در ۸۰۰۰۰ دور بین SR Adoro و GC gradia از لحاظ آماری معنی دار می باشد ($P=0.03$). در دوره سایشی ۲۰۰۰۰، بین SR Adoro و GC gradia ($p=0.01$) و بین Clearfil ST و SR Adoro ($p=0.06$) اختلاف ($p=0.06$) داشت. اختلاف بین گروه GC gradia و Clearfil ST از لحاظ آماری معنی دار بود نیامد. میانگین کاهش وزن نمونه ها بعد از دوره سایشی در ۱۲۰۰۰ در گروه GC gradia (4.42 ± 1.26 mg) و آنهم کمتر از Clearfil ST (4.52 ± 1.4 mg) و آنهم کمتر از SR Adoro (4.54 ± 0.49 mg) است اما این اختلاف بین گروهها دو به دو از لحاظ آماری معنی دار نبود.

جدول ۱. میانگین کاهش وزن (میلی گرم) نمونه ها نسبت به وزن اولیه بعد از هر دوره سایشی به تفکیک گروههای کامپاریتی

دورهای سایش	کامپاریت	Pvalue
دور ۵۰۰۰	GC gradia	
دور ۲۰۰۰۰	SR Adoro	
دور ۸۰۰۰۰	Clearfil ST	
دور ۱۲۰۰۰۰		
Mean±SD	Mean±SD	Mean±SD
۴/۴۲±۱/۲۶	۳/۳۴±۱/۰۹	۱/۲۸±۰/۹۱
۶/۵±۰/۸۹	۵/۲±۰/۸۹	۲/۶±۰/۸۹
۴/۵۲±۲/۱۴	۳/۳۴±۱/۶۲	۱/۴±۰/۷۵
۰/۹۲	۰/۰۵۵	۰/۰۵۸

توجهی نشان نمی دهد. این مسئله نه تنها نشاندهنده پلیمریزیشن متفاوت نیست بلکه مسئله دیگری مثل اختلال پرداخت و صیقلی شدن سطح نمونه در دورهای بیشتر مر نظر می تواند مطرح باشد.

براساس نتایج این تحقیق تمامی نمونه ها از وزن اولیه تا ۱۲۰۰۰۰ دوره سایشی، کاهش وزن نشان داده اند. چنین نتیجه هایی که رابطه مستقیم سایش و کاهش وزن نمونه ها را نشان می دهد تقریباً در تمامی مطالعات گذشته بدست آمده و نشان دهنده آنست که وزن، معیار خوبی برای برسی و مقایسه سایش نمونه ها است (۲۷ و ۲۰). به طور کلی میزان سایش در نمونه های GC Gradia از همه کمتر و در نمونه های SR Adoro از همه بیشتر بوده است. اما به طور دقیق نمی توان گفت که ترتیب خاصی از مقاومت سایشی در مواد مورد برسی وجود دارد. با وجود اینکه GC gradia مقاومتر نشان می دهد ولی در دورهای بالا تفاوت بارزی قابل اثبات نیست.

بنابراین از نظر بالینی، با توجه به تماسهای متعدد در طول دوره سرویس دهی در دهان، با سایر مواد تفاوت چندانی نخواهد داشت. اما به طور دقیق میتوان گفت که بعد از دورهای ۵۰۰۰، ۲۰۰۰۰ و ۸۰۰۰ نمونه های Gradia سایش کمتری نسبت به SR Adoro داشته اند، که می تواند بدلیل ترکیبات خاص GC Gradia باشد که دارای خصوصیات فیزیکی و مکانیکی بسیار بالایی Clearfil ST سایش کمتری نسبت به SR Adoro داشته اند که شاید مربوط به وجود فیلرهای بزرگ در SR Adoro باشد. در نهایت مشخص شد که نمونه های Clearfil ST از لحاظ میزان سایش با هم اختلاف معنی داری ندارند.

یافت و این کاهش وزن در هر سه نوع کامپاریت از لحاظ آماری معنی دار است ($p<0.0001$). میزان کاهش وزن هر نمونه نسبت به وزن اولیه بعد از هر دوره سایشی مشاهده شد اگر چه میزان کاهش وزن بعد از تمامی دوره های سایشی در گروه کمتر از Clearfil ST و آنهم کمتر از SR Adoro GC gradia است اما این اختلاف معنی دار نمی باشد (جدول ۱). میانگین کاهش وزن نمونه ها بعد از دوره سایشی ۵۰۰۰ در گروه GC gradia (4.54 ± 0.49 mg) است و این اختلاف از لحاظ آماری معنی دار نیامد ($P=0.25$) ولی این اختلاف بین گروه SR Adoro و Clearfil ST و همچنین گروه GC gradia از لحاظ آماری معنی دار نبود. میانگین کاهش وزن نمونه ها در گروه GC

بحث و نتیجه گیری

در این مطالعه با وجود پلیمریزیشن بهتر کامپاریتهای لبراتواری، تفاوت بارزی در روند سایش آنها با کامپاریت مستقیم ملاحظه نگردید. از کامپاریتهای post curing قابل رقابت کامپاریت مستقیم مورد بررسی در این مطالعه می تواند نشاندهنده کاربرد مناسب لایه ای توسط عمل کننده و همگونی ساختاری ماده پس از پلیمریزیشن باشد. رفتار سایشی مواد در برای روشها و دستگاههای مختلف سایش کاملاً متفاوت می باشد (۲۷). Yap و همکاران، از یک ساینده استرنس استیل با انتهای سخت، سطح مقطع ۱ میلیمتر و نیروی ۱/۶ کیلوگرم در مطالعه رفتار سایشی ترمیمهای کامپاریتی استفاده نمودند. اعتقاد بر این است که آنتاگونیست های استرنس استیل اغلب می تواند استرس تماس استاندارد را روی نمونه های آزمایش ایجاد نماید (۲۰). در مطالعه حاضر نیز از آلیاژ کروم کبالت با توجه به کاربرد بالینی آن در رستوریشن های داخل دهانی و امکان برقراری تماس آنها در مقابل ترمیمهای کامپاریت، به عنوان میله ساینده استفاده گردید.

بررسی ها نشان داده اند که دستگاههای لایه پلیمریزاسیون متفاوتی را در عمقهای مختلف کامپاریت پلیمریزه شده با نر ایجاد می کنند. بر این اساس اکثر محققین در بررسی رفتار سایشی مواد از سیکللهای سایشی متفاوت استفاده می نمایند (۲۸) در مطالعه حاضر از دورهای سایشی ۵۰۰۰، ۲۰۰۰۰، ۸۰۰۰ و ۱۲۰۰۰ استفاده شد. اختلافها در میزان سایش از دورهای ۲۰۰۰۰ به بعد بارز بود که نشاندهنده لزوم بررسی فرآیند سایش در دورهای بالا می تواند باشد. با توجه به شرایط این مطالعه برخلاف تصور پلیمریزیشن متفاوت در عمقهای مختلف، مقادیر کمی سایش در عمقها (دورهای) بیشتر افزایش قابل

سایشی دچار سایش معنی دار می شوند. به نظر می رسد بررسی رفتار سایشی کامپازیتهای مختلف و نیز با روشهای متفاوت مناسب باشد.

تقدیر و تشکر

بدینویسیله از زحمات آقایان دکتر سینا حقانی فر، دکتر پویا اصلانی و خانم فاطمه وجданی، و پرسنل زحمتکش بخشهای پروتزهای دندانی و ترمیمی و شورای محترم پژوهشی دانشکده دندانپزشکی بابل به خاطر همکاری صمیمانه ایشان قدردانی می گردد.

مطالعات Keski-Nikkola و همکارانش (۲۹) و Suzuki و همکارانش (۱۷) نیز مانند تحقیق حاضر نشاندهند مقاومت سایشی بالای Gradia می باشد. در هر حال پس از پایان دوره سایش (۱۲۰۰۰ دور) اختلاف بارزی بین مواد مورد بررسی ملاحظه نگردید. با وجود اینکه در دورهای کمتر میزان سایش Adoro بیشتر به نظر می رسد، در نهایت ملاحظه گردید که پس از دورهای سایشی زیاد اختلاف بارزی وجود ندارد. این مسئله شاید مربوط به میزان جذب آب توسط ماتریس آلی این مواد باشد (۹). نتایج حاصل از این تحقیق در کل حاکی از آن است که Clearfil ST GC gradi نسبت به Adoro سایش کمتری دارد و تمامی نمونه های کامپازیتی پس از دورهای

In Vitro Evaluation of the Wear of Three Composite Resins

A.H. Alhavaz (DDS)^{1*}, H. Alaghemand (DDS)², D. Qujeq (PhD)³, R. Mofidian (DDS)⁴

1. Assistant Professor of Prosthodontics, Dental Faculty, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran.
 2. Assistant Professor of Operative Dentistry, Dental Faculty, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran
 3. Associate Professor of Biochemistry & Biophysics, Faculty of Medicine, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran
 4. Dentist
-

Received: Aug 11th 2008, Revised: Dec 3rd 2008, Accepted: May 13th 2009.

ABSTRACT

BACKGROUND AND OBJECTIVE: Wear resistance of composites is important for preservation of masticatory ability and vertical height. The aim of this study was to compare wear resistance of two laboratory type composites and one direct composite.

METHODS: In this in vitro study 5 samples from each type of composites (SR Adoro, GC gradia, Clearfil ST) was prepared in incremental technique. Exposure time was 40 seconds and thickness of layers was 1 mm. Wearing load was 6kg and applied via pressable chromium cobalt bar (1.98 mm^2 tip) at 5000, 20000, 80000, 120000 cycles. Pre and post wearing samples weight was measured by an electronical weight balance with 0.0001 gr accuracy. The data was compared.

FINDINGS: There was significant decrease in weight of all type of composites from initial weight to 120000 cycles ($p \leq 0.001$). (GC gradia $4.42 \pm 1.26 \text{ mg}$, SR Adoro $6.5 \pm 0.89 \text{ mg}$, Clearfil ST $4.52 \pm 2.14 \text{ mg}$). Although after applying all wearing cycles the average decrease of weight was smaller in GC gradia rather than Clearfil St that smaller than SR Adoro, however there was no significant difference.

CONCLUSION: GC gradia and Clearfil ST showed less wear than SR Adoro. There was significant wear in all types of composites in wearing cycles.

KEY WORDS: *In vitro wear, Three-body wearing, Composite, Laboratory Composite.*

*Corresponding Author;

Address: Department of Prosthodontics, Dental Faculty, Babol University of Medical Sciences, Babol, Iran

E-mail:ahalhavaz@yahoo.com

References

1. Summitt JB, Robbins JW, Schwartz RS. Fundamentals of operative dentistry, 2nd ed, Chicago, Quintessence 2002; pp: 4, 23, 237, 252, 254, 260-68.
2. Roberson TH, Heymann HO, Swift EJ. Art and science of operative dentistry, 4th ed, London, Mosby 2002; pp: 190-207.
3. Graig RG, Powers JM. Restorative dental materials, 11th ed, St. Louis, Mosby 2002; pp: 2-12, 68, 69, 109, 110, 191, 192, 243-51.
4. Shillingburg Herbert T. Fundamentals of fixed prosthodontics, 7th ed, St Louis, Mosby 1997; pp: 442.
5. Burgoyne AR, Nicholls JI, Brudvik JS. In vitro two-body wear of inlay-onlay composite resin restoratives. *J Prosthet Dent* 1991; 72(2):194-203.
6. Adams TC. Bonding the gap between petralit and ceromers: with case reviews. *J Indiana Dent Assoc* 2000; 79(1): 12-5.
7. Behr M, Rosentritt M, Leibrock A, Schneider-Feyrer S, Handel G. Finishing and polishing of the ceromer material Targis. Lab-side and chair-side methods. *J Oral Rehabil* 1999; 26(1): 1-6.
8. Technical Manual GC GRADIA Total Aesthetic Harmony. http://www.gceurope.com/pid/67/manual/en_manual.pdf. 24/11/2009
9. Products Ivolar Vivadent. <http://www.ivoclarvivadent.com/cont/products/levels.aspx?lid=1>. 24/11/2009
10. Kuraray Dental. <http://www.kuraraydental.com/products.php>. 24/11/2009
11. Kiremitci A, Bolay S, Gurgan S. Two year performance of glass-ceramic insert-resin composite restorations: Clinical and scanning electron microscopic evaluation. *Quintessence Int* 1998; 29(7): 417-21.
12. Xu HH, Quinn JB, Giuseppetti AA, Eichmiller FC, Parry EE, Schumacher GE. Three-body wear of dental resin composites reinforced with silica-fused whiskers. *Dent Mater* 2004; 20(3): 220-7.
13. Nagarajan VS, Jahanmir S, Thompson VP. In vitro contact wear of dental composites. *Dent Mater* 2004; 20(1) : 63-71.
14. Knobloch LA, Kerby RE, Seghi R, Van Putten M. Two-body wear resistance and degree of conversion of laboratory-processed composite materials. *Int J Prosthodont* 1999; 12(5): 432-8.
15. Lu X. Wear study of dental restoration materials with a new study-system in vitro. *Zhonghua Kou Qiang Yi Xue Za Zhi* 2000; 35(5): 388-90.
16. Mandikos MN, McGivney GP, Davis E, Bush PJ, Carter JM. A comparison of the wear resistance and hardness of indirect composite resins. *J Prosthet Dent* 2001; 85(4): 386-95.
17. Suzuki S, Nagai E, Taira Y, Minesaki Y. In vitro wear of indirect composite restoratives. *J Prosthet Dent* 2002; 88(4): 431-6.
18. Jain V, Platt JA, Moore BK, Borges GA. In vitro wear of new indirect resin composites. *Oper Dent* 2009; 34(4): 423-8.
19. Yap AU, Teoh SH, Chew CL. Effects of cyclic loading on occlusal contact area wear of composite restoratives. *Dent Mater* 2002; 18(2): 149-58.
20. Yap AU, Tan CH, Chung SM. Wear behavior of new composite restoratives. *Oper Dent* 2004; 29(3): 269-74.
21. Ferracane JL, Condon JR. In vitro evaluation of the marginal degradation of dental composites under simulated occlusal loading. *Den Mater* 1999; 15(4): 262-7.
22. Mair LH, Stolarski TA, Vowles RW, Lloyd CH. Wear: mechanisms, manifestations and measurement. Report of a workshop. *J Dent* 1996; 24(1-2): 141-8.
23. Zarb GA, Bolender CL, Eckert SE, Jacob RF, Fenton AH, Mericske Stern R. Prosthodontic treatment for edentulous patients, complete dentures and implant-supported prostheses, 12th ed, St. Louis, Mosby 2004; p:10.

24. Yap AUJ, Teoh SH, Tan KB. Three body abrasive wear of composite restoratives. *Oper Dent* 2001; 26: 145-51.
25. Knezevic A , Tarle Z , Meniga A , Sutalo J, Pichler G , Ristic M. Degree of conversion and temperature rise during polymerization of composite resin samples with blue diodes. *J Oral Rehab* 2001; 28(6): 586-91.
26. Satou N, Khan AM, Satou K, et al. In Vitro and in vivo wear profile of composite resins. *J Oral Rehabil* 1992; 19(1): 31-7.
27. Hu X, Marquise PM, Shortall AC. Influence of filler loading on the two-body wear of a dental composite. *J Oral Rehabil* 2003; 30(7): 729-37.
28. Lindberg A, Peutz feldt A, Van Dijken JW. Curing depths of a universal with hybrid and a flowable resin composite cured with quartz tungsten halogen and ligh-emitting diode units. *Acta Odontol Scand* 2004 ; 62(2): 97-101.
29. Keski-Nikkola MS, Alander PM, Lassila LV, Vallittu PK. Bond strength of Gradia veneering composite to fibre-reinforced composite. *J Oral Rehabil* 2004; 31(12): 1178-83.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.